

Стои съсъ стиснато сърдце
И слуша... Свѣтъ отвѣде гинѣ!
Той слуша — и тъмнѣй лице,
И свѣтятъ планинитѣ сини.

СОФИЙСКИ МАКЕДОНЕЦЪ

Поглежте тозъ неугледенъ парцалко,
Заплѣснатъ край богатий магазинъ
Въ орѣжията... Спрете се за малко —
Последвайте го тоя майчинъ синъ.

Той току-така не зѣпа. Ето влѣзва...
Кама, револверъ, пушка, ятаганъ —
Избира си, па много не приказва,
А плаща злато — до уши засмѣнъ.

Та кой би вѣрвалъ, че коравий залъкъ,
Дѣленъ грижливо толкосъ божи дни
Отъ гладно гърло — тозъ зидаринъ жалъкъ
Въ dospѣхи скѣпи щедро ще мѣни?

Хе, вижда се, че скоро ще настане
День, въ който робътъ съ пушка и кама
(Вмѣсто съ човали мазни гологани)
Ще се завръща въ родната земя.